

Thøger Larsen
Sommer

Der bølged Sommer-Salighed
fra Solens Flamme-Helved ned,
og Livet loved Jordens Navn,
mens lys hun laa i Rummets Favn.

Og du, min kaade Hjertenskær!
du gynged mellem Havens Træer,
saa Luften brast i Gisp og Sus
ved dine Kræfters Sommer-Rus.

Den hvide Kjole fór omkring
forvovne Formers Buesving
i vilde Kryst og kaade Jag,
som stækked mine Aandedrag.

Og ved din Vigen og din Komst
der gynged Gren og Blad og Blomst,
- der gynged baade Nat og Duft,
og Skyer gynged gennem Luft.

Da gynged Sangen i mit Sind,
da gynged Sol, da gynged Vind,
da jog og gynged alt mit Blod,
og Stedet gynged, hvor jeg stod.

Jeg følte mig saa svimmelt stærk,
som dem, der evned evigt Værk,
og drømte, Verden drejed sig
om Blodets Dans i dig og mig.

Jord 1904.